

Ученик: Јована Рајић, 5/1
ОШ „22. октобар“, Сурчин
Ментор: Беба Цветковић

„Сара и заборављени трг“ – Зоран Пеневски

Радионица за поправљање детињства

Овај помало бајковит роман може вам поправити дан, недељу, а можда чак и детињство. Ако га будете читали пажљиво, наићи ћете на савете, загонетке и решења проблема. „Човек је тачка у којој се сусрећу разне приче. Он је као трг: ограђен, али кроз њега струје разне судбине.“ Роман нас учи да развијамо машту и да нам управо она може помоћи у тешким ситуацијама.

Сара и Берти, птица која се понаша као мачка, траже баку Кристину. Не налазе је ни у првој радњи, ни у посластичарници „Бакин лек“ ни у Радионици за поправљање детињства. Ту сазнајемо да све грешке могу да се избришу. Продавац им је испричао како је поправио једну породицу, али и како је бака била код њега за сина. Учи нас да је све поправљиво и да ништа није непроменљиво. Посебно је занимљив Музеј писаћих машина, у којима се свако јутро затичу приче. У продавници препарираних птица сазнају да је бака долазила. Ту су и Краљ белих сенки и Пупкооки, који је познавао баку. Он мисли да је заборавио неког кога је волео, са чим се Сара не слаже. Бака је тврдила да љубав човеку може да подари крила, али и да га исуши. Свака од радњи на тргу занимљива је и због оваквих мисли које нас терају да застанемо и размислимо. Осим машине с крилима и ногама, ту су и наочаре које исправљају особине, којима видите расположење особе, фигурице које говоре, роба која се сама продаје, усамљени рачунар који не жели да комуницира. Сара и Берти упознају и уметника у дусању који објашњава како човек не мисли довољно на важне ствари попут дусања, а затим и Скотому, грацију непролазности, која подсећа да постоје две врсте заборава: уобичајени и потпуни, кад заборавиш све око себе и иза себе, и тада видиш оно што желиш да постигнеш у будућности. „Свако може да пронађе довољно снаге у себи како би раскинуо оно што га тишти, што га невидљивим нитима држи и спречава да се размахне и покаже у својој пуној снази.“

Књига нас учи да не треба да будемо потчињени оном што смо наследили јер све може да се обрише. Морамо заборавити свет да бисмо га поново створили. Сара пристаје да све заборави и роман се завршава поглављем „Сара и заборављена прича“. Она је у колима с татом, сазнаје да су по баку ишли пре две године и да од тог дана она запада у чудно стање на по неколико минута. Ову причу о радњама смишљала је с баком.